

ASSERTIONES THEOLOGICÆ, DE SACRIFICIO DOMINI NOSTRI IESU CHRISTI secundum ordinem Melchisedech : quas in publica disputatione defendet Egregius liberalium Artium Magister Gulielmus Carlier Landrisius, SS. Theologiæ Baccalaureus; Præsidente Reuerendo P. Alphonso Pifa, S. Theologiæ Doctore, et Professore ordinario, Ingolstadij.

De Sacrificio in genere.

Deut. 16. Acto. 13.

Tho. 2. 2. q. 85. ar. 3. ad 3.

Aug. 20. contra Faust. cap. 21.

Leu. 6.

Psal. 49.

Math. 26. & Dam.

li. 4. ca. 14. et Hier.

Epi. ad Hedibiam

quest. 2.

Psal. 39. Aug. 6. cōtra

Faust. cap. 5.

Heb. 7.

Gen. 14. Exo. 25.

Leu. 23.

1. Cor. 5.

Malach. 2.

Cripturæ sacræ sacrificium Hebræa uoce *קורבן* missah appellant, & sacrificare Græcè *λειτῶρειν*.

2. Est autem sacrificium nihil aliud, quam oblatio cum aliqua actione, circa id, quod offertur; neque enim omnis oblatio est sacrificium.

3. Natura dicitur sacrificiū esse, q̄ actus cū sit Patriæ, soli Deo debet.

4. Ritus sacrificij est munera primū benedicere, deinde offerre, deniq̄ sumere.

5. Id quod optimè fit, si ipsi offerentes in initio mentem ad Deum eleuent, postulationibusq̄ & gratiarum actionibus sacrificium concludant.

6. Hæc Dominum nostrum in ultima cœna fecisse, certum est: Nam & benedixit, & obtulit, & sumpsit, & demum gratias egit.

De figuris, & prædictionibus Cœnæ Domini.

1. Omnia sacrificia legis naturæ, & Moysaicæ, figura fuerunt sacrificij noui testamēti.

2. Quod duobus modis oblatum est: primò incruentè in ultima cœna, deinde cruentè in cruce.

3. Incruenta sacrificia magis exprimebant sacrificium altaris, quàm crucis, cuiusmodi erant sacrifici: Melch: panes propositionis, sacrifici: de simila, & uini libamina.

4. Nihilominus tamē alia cruenta, figura etiā erant cœnæ domini, ut agnus paschalis.

5. Prædixerūt sacrifici: cœnæ dominicæ oracula multa diuina, & apertissimè, Malach. Prophe:

De Missa Domini nostri Iesu Christi.

Aug. Epi. 118.

1. Dominus noster post cænā legalē celebrauit Sacramentalem, sed nō propterea cœnæ nati sumere debemus s. Eucharistiæ sacramentū.

Cyp. ser. de ablutione pedum.

2. Abluit etiam pedes discipulorum, quia pñiæ lachrymis, & pura confessione ablui esse debent, qui celebrant mysteria.

Fab. Epi. 2.

3. Et cum mos esset Palestinorum ante cœnam lauari, & ungi, Instituit tunc quoq̄ sacramentum Chrismatis.

Luc. 22.

4. Porrexit præterea Dominus discipulis Calicem ante consecrationem, ut & hodie, priusquam consecratio fiat, præmittitur oblatio quædam.

Cyp. Epi. 3. lib. 2.

5. Quinto loco instituit s. Missam, atq̄ s. Eucharistiæ Sacramē dicens, hoc facite in meam commemorationem, id est, sacrificate.

Cyp. ser. de cœna domini.

6. Iisdem quoq̄ uerbis Sacramē instituit ordinis, suosq̄ Apostolos fecit Sacerdotes.

Ioan. 13. 1. Cor. 11.

7. Data postea Iudæ buccella, significat indignè sumentes Iudicium sibi manducare & bibere.

Luc. 22.

8. Post hæc contulit Dominus Petro, & in eo successoribus eius indefectibilis fidei priuilegium.

Ioan. 14. & seq.

9. Habuit & sermonem ad discipulos suos: quod imitans Ecclesia inter solennia populum docere solet.

Ioan. 17.

10. Postremò, orauit ad patrē, ut Ecclesia in sua oblatione, mysticas etiā fundit preces.

De Missa Catechumenorum.

Orig. ho. 5. super Num.

1. Ordinem agendi in Missa, à Christo Domino, & sanctis Apostolis accepit Ecclesia: Cuius arcanas rationes, quamuis non intelligamus, uenerari tamen debemus, siquidem experientia ostendit perniciosum esse diuina uerba, nō addita reconditi sensus interpretatione, in linguam uulgarem transferri.

2. Prædictum ordinem primò uiua uoce S. Petrus tradidit: scripto uero S. Iacoubus frater Domini. *1. 1. de off. Eccle. c. 13. cōc. 6. gen. c. 32.*

3. Sacrarum uestiū, ac uasorum usus Apostolicus est: Nam ceremoniæ ueteres, quæ futurorum umbra non erant, in Euangelio manere possunt. *Cle. Epist. 2.*

4. Sacre actionis series, non tantum mortis, sed & aliorum uitæ domini mysterio, rum commemoratio quædam est. *Conc. Eph: Epi: ad Nestorium.*

5. Quod sacris mysterijs ex Psalmis quædam interseruntur, factum est & Apostolorum temporibus. *Dion: ca. 3. Eccl. Hier.*

6. Non abs re etiam eiusdem precationis uerba crebrò ingeminari scripturarū monstratur exemplis. *Con: Vascen. ca. 3. Mar: 16.*

7. Hymnum Angelicum primitiua Ecclesia decantauit. *Thelesph: Epi. unica cōc. Tol. 4. ca. 12.*

8. Ritus orationum (quas collectas uocant) Apostolicæ literę commendant. *1. Cor: 14.*

9. Circa tempora Apostolorum inter missarum solennia, lectio miscebatur ueteris & noui testamenti. *Dion: ubi supra.*

10. Symbolum fidei, ante mille annos, ad altare domini, decantatum est. *Con. Tol: 3. ca. 2.*

De Canone minori.

1. Verba quibus munera ante consecrationem offeruntur, uetus Ecclesia à maiori, bus accepit. *Missæ Chrys: et Am.*

2. Misericordiam uino in mysterijs, docuit dominus traditione & passione. *Prouerb. 9. & Cyp: ubi supra.*

3. Populum in missa offerre, Apostolicum est institutum. *1. cor ultimo.*

4. Catholica laudatione, quam præfationē uocant, discipuli Apostolorum ufi sunt. *Dion: ubi supra.*

De Canone maiori.

1. Apostoli primi sunt auctores mysticæ precis, quam Canonem appellamus. *Vigilius ad Euthearum cap. 5.*

2. Gelasius tamen ad rationem temporis, eundem canonem magis accommodauit. *Damasus in uita Gel.*

3. Sacris literis consona est forma, qua Ecclesia orat pro Regibus, & ijs, qui in sublimitate constituti sunt. *1. Ti: 2. & Amb: ibi.*

4. Apostolorum discipuli ad mensam Domini sanctorum nomina recitauerunt. *Dion: ubi supra.*

5. Non temere etiam ab Apostolis sancitum est, ut in tremendis mysterijs, defunctorum agatur commemoratio. *Chrys: ho. 69. ad po. Antioch.*

6. Eleuatio mysticæ hostiæ olim fuit præfigurata, atq̄ oraculo prædicta: fractio uero à domini exemplo auctoritatem habet. *Leui: 23. psal. 71. Mar: 14.*

7. Missa est sacrificium, non solum Eucharisticum, sed & propitiatorium. *Heb. 5.*

8. In iugi enim Ecclesię sacrificio, offertur Christus per Ecclesiam, & Ecclesia per Christum. *Aug: 16. de ciui. dei. ca. 6.*

9. Sine vitali signo crucis, nulla ritè sit consecratio, aut benedictio. *De conf: d. 5. ca. nunquid.*

De ultima parte sacre liturgiæ.

1. Oratio dominica, semper fuit sacris mysterijs adhibita. *Gre. 7. Epist. ca. 63.*

2. Osculum pacis inter mysteria primitiua Ecclesia etiam habuit. *Con. Laod. c. 19.*

3. Quamuis laudabile sit, nō tamē est necessariū, in quauis missa adesse cōmunicantes. *Chrys: serm. 3. ca. 1.*

4. Vltimas orationes post cōmunionē fieri solitas, ab ipso Domino didicit Ecclesia. *Epist. ad Ephe.*

5. Sacerdotalis benedictio, impetrat populo cœlestem benedictionem. *Chrys: ho. 83. in mat. Num: 6.*

Laus Deo.

Casparus Macer suo Gulielmo Carlier S.

Fundamenta iacis fidei Gulielme, docesq̄

Ordine quid sacro fiat in officio.

Offertur Christi uenerabile corpus Iesu,

Hostia pro mundi mystica labe datur.

Acceptante Deo offertur, licet ilia Codro

Rumpantur, rabidus frendat & hæreticus.

Disputabuntur in Auditorio Theologico 11. Decemb. hora 8. Año dñi 1561.

Impressum Ingolstadij per Alexandrum & Samuelem Vucissenhornios.

